

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Re polti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Narodnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristopna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedej in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 59.

V Ljubljani, v sredo 12. marca 1890.

Letnik XVIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 11. marca.

Nedolžno obsojeni Vošnjak.

Po razdelitvi došlih vlog in peticij, izmed katerih omenjam danes izročene peticije „Katoliškega političnega društva“ v Ljubljani za rešitev zakona, ki vravnava stavbne obrti, in za premembo § 2. dotičnega načrta po nasvetu manjšine obrtnega odseka, bil je grof Serenyi izvoljen v odsek za delavske kamore namesto poslanca dr. Krofca, in brez ugovora rešen zakon o nameščevanju cesarskih namestnikov na Dunaji, v Pragi in Lvovu pri dotičnih deželnih šolskih svetih.

Potem se je pričela posebna razprava o zakonu zaradi nedolžno obsojenih. Pri § 1. se je oglasilo več govornikov, ki so večidel segali v splošno razpravo. Prvi je govoril poljski poslanec grof Pininski, za njim je prišel poslanec Hren, ki je zagovarjal svoje že zadnjič pojasnjeno stališče. Tretji govornik je bil poslanec Lienbacher, ki je zavračal svoje nasprotnike iz zadnje seje in iz državnega zakonika pojasnjeval, da ni treba posebnih določb, kakor sta jih priporočala Dostal in Zucker.

Sedaj pride na vrsto poslanec Vošnjak, ki ob kratkem pové, kar je hotel omenjati že v splošni razpravi, pa ni mogel, ker mu je predsednik vzel besedo. Med glasnimi klici poslušalcev „čujte, čujte!“ pripoveduje, koliko zatožencev je bilo v Celji že po nedolžnem obsojenih in kako bi bila dva prišla celó na vislice, ko bi jima ne bilo dobro srce cesarjevo smrtne kazni premenilo v dosmrtno ječo. Oba govora naših poslancev pošljem po stenografičnem zapisniku.

Ko Vošnjak izgovori, poprime g. predsednik dr. Smolka besedo in pravi, da je zadnjič poslaneu

Vošnjaku vzel besedo, ker ga je prej dvakrat opominjal, naj ostane pri stvari. Takrat Vošnjak res ni stvarno govoril, ko je svoj govor nadaljeval, slišali so se iz okolice njegove zopet klici, da ni pri stvari, in vsled tega mu je vzel besedo. Iz stenografičnega zapisnika pa se je prepričal, da je bil g. Vošnjak takrat pri stvari, da ga je torej vzel mu besedo po krivem obsodil. In ker je ravno zakon zaradi odškodovanja nedolžno obsojenih v razpravi, hoče tudi on (Smolka) odškodovati gosp. Vošnjaka za njegovo nedolžno obsodbo s tem, da ga javno prosi odpuščanja. Splošna veselost je sledila tem besedam predsednikovim.

Zadnjo besedo je imel poročevalec dr. Jaques, ki je danes povedal, kar je imel zadnjič na jeziku. Pri glasovanju je bil § 1. sprejet nespremenjen. Od grofa Pininskega nasvetovana prememba je bila s 110 glasovi proti 85 odklonjena, ker so z levičarji glasovali tudi mnogi poslanci z desnice.

Danes je bilo izročenih tudi več interpelacij in samostalnih predlogov; k dnevnemu redu prihodnje seje, ki bo v petek 14. t. m., se je pa oglasil dr. Vašatty ter je prosil, naj predsednik na dnevni red dene tudi njegov samostalni predlog gledé kolportaže (razprodajanja) tiskovin. Le na ta način se more v okom priti samovoljnosti vladnih organov, ki njim neljubim listom delajo vsakotere zapreke, kakor se je te dni pokazalo v Pragi, kjer so prepovedali prodajo „Narodnih Listov“ po trafikah. Mladočeški poslanci so glasno pritrkavali govorniku; ko je pa prišel na glasovanje nasvèt Vašatty-jev, naj se na dnevni red prihodnje seje dene njegov samostalni predlog, glasovali so tudi vsi levičarji za ta nasvèt, ki je bil pa odklonjen, ker je glasovalo 82 poslancev zanj, 82 pa proti njemu. (Živahna veselost!) Sklep seje je bil ob 3. uri popoldne.

Prvi shod katol. polit. društva.

(Dalje.)

Preobširen bi bil, ko bi hotel nadaljevati dokazovanje, da imamo katoliki dovolj povoda, da zahtevamo versko narodno šolo. Mi hočemo zabraniti, da ne bomo na otoku obdanem od nevarnih in pogubnih valov. Še to hočem omeniti in sicer v obrambo proti onim, ki ménijo, da gledé verstva nam vgaja sedajna šola in ki bi očitali, kaj se bomo mi potegovali za druge sosedne dežele, češ, naj oni sami izbojujejo si konfesijonelno šolo.

Neka solidarnost mora vezati posamezne dežele naše države, neka vez mora nas objemati. Nam ne more biti in tudi ni vse eno, kakšne razmere vladajo v sosednih deželah. Nam gledé naše narodnosti tudi ni vse eno, kake razmere so v sosednih kronovinah. Mi imamo ne le iskreno ljubezen za naše sosedne brate, ampak tudi interes na tem, da zamorejo oni duševno napredovati, da morejo uživati jim po zakonu zajamčene pravice narodnega obstanka in napredka. Onega, ki bi kazal mlačno srce za naše brate, ki stanujejo po sosednih deželah, zadela bi zaslužena obsodba, njega ne bi poštevali več v vrsto slovenskih rodoljubov. Zato pa v naši peticiji tudi prosimo, da se nam zajamči z novim šolskim zakonom verska vzgoja naše mladine, pa tudi narodni materinski jezik. Oboje hočemo imeti in ohraniti, kar nas je učila naša slovenska mati, namreč sveti križ in sladki mili materni jezik, v katerem nas je mati učila napraviti sveti križ. Novi šolski zakon nam mora zagotoviti za bodočnost, da se bo naša mladina vzgojevala v materinskem jeziku, edino pravem sredstvu za vspešni poduk. Zagotoviti si hočemo po novem zakonu versko-narodno šolo za vse slučaje. Načela naše peticije so ona, ki morejo biti v veliko pomoč,

LISTEK.

Izpovedanja bivšega prostomisleca.

(Spisal Leo Taxil. Iz francoščine preložil Martin Žiltir.)

(Dalje.)

Nisem se goljufal v svojih nadah. „L' Anti-Clérical“ je bil koj od začetka zelo iskan od ljudske množice. Tako slavé, kar je grdega. Po preteku desetih mesecev je postal časnik iz tednika dvakrat na teden izhajajoč, in moji sodelavci in jaz smo zatrli „L' Avant-Garde“, da smo se popolnoma posvetili listu, katerega je najrajši imelo republikansko občinstvo. „L' Anti-Clérical“ je izhajal v izvodih do 60.000. In knjižura „A bas la calotte“ je bilo prodane čez 130.000 izvodov. Ta števila, katerih se sedaj sramujem, navajam, da moji čitatelji dobro previdijo obseg razdjanja, ki so ga učinile moje brezbožnosti, da bodo vedno opravičeni, mi očitati neizmerno zlo, koje sem zakrivil, in da vsak izpozna, kako sem dolžan popravljati brez presledka.

Veliko kristijanov je precej spoznalo nevarnost teh priobčevanj, namenjenih za ljudstvo; Pavel de Cassagnac je prvi to oklical z govornice v zbornici. Jaz pošljem 15. maja vredniku „le Pays-a“ psovalni list; on pa je imel toliko pameti, da se ni zmenil zanj; G. de Cassagnac, ne meneč se za mojo togoto, nadaljuje v svojem časniku izjavljanje svojih mislij

po tem načinu divjega razširjanja, kakor sem je jaz začel v Parizu. Na to sem prosil dva svojih prijateljev, južna poslanca, jeden je bil iz Ronskih ustij, drugi iz le Var-a, da bi šla k svojemu konservativnemu soposlancu, in tirjala v mojem imenu zadoščenja z orožjem. Rad bi bil imel dvoboj z g. Pavlom de Cassagnac-om; moj napuh bi se bil s tem ponašal. Pa nisem mogel dobiti tega zadoščenja. Le Gerski poslanec pokaže mojim pričam moj list od 15. maja in jima samo to reče:

„Ne razumem, zakaj tirja g. Leon Taxil, da bi mu odgovarjal zaradi razžaljenja, ko mi je pred desetimi dnevi sam on poslal to psovalno pismo.“

Prijatelja sta odšla poparjena. Da mi je ta dvoboj izpodletel, me je zelo jezilo. Veselila pa me je pravda, začeta od državnega pravdnštva, zaradi moje knjižure. Službeno prisiljen, preganjati ta pamphlet božjastnega prostomisleca, ni se mogel varuh pečatov odtegniti svoji dolžnosti. Prišel sem 29. maja pred seineske porotnike. Moj zagovornik je bil mlad, prav nadarjen odvetnik, g. Albert Faivre, Floquetov tajnik.

Vendar sem pa tudi jaz sam govoril. Imel sem drznost, reči pred porotniki, da ne napadam Boga in vere, temveč bogočastje in njene služabnike. Pomen vseh rečij je bil tako spačen, da se je čuditi, kako se dobé ljudje v našem lažnjivem stoletju, pri katerih imajo take zvijače moč. Pariški porotniki so povžili takega gada.

K temu je moj odvetnik, ki je obravnaval le pravno stran, navedel vzrok, ki je naredil vtis. Poudarjal je to, da je knjižura sestavljena samo iz že razglašanih člankov v mojih različnih časnikih, in ti članki niso bili nikoli preganjani. Niso jih mogli prezreti, ker sem imel druge pravde za ravno te časnike, kar priča, da moje pisanje beró gospodje državni pravdniki. „Torej je gotovo,“ — rekel je g. Faivre, — „da sem mislil z dobro vestjo, da ti članki, če že napadajo, napadajo v mejah pripuščenega razpravljanja.“

Pa tudi moje obnašanje pri obravnavi mi je naklonilo sočutje pri porotnikih. Nisem bil sam zatožen. Poleg mene je sedel knjigotržec, glavni prodajalec moje knjižure. Njegov odvetnik, da bi ga videl oproščenega, ni se vedel posebno prijazno proti meni; namesto da brani svojega klijenta, me je skoro toliko obložil, kakor državni pravdnik. Jaz pa sem v svojem govoru do porotnikov tirjal odločno vso odgovornost za svoje spise; rekel sem, če je kdo kriv, sem jaz, in ne knjigotržec, in sam jaz naj bom obsojen.

Rekel sem nadalje: Ali naj bo prostost tiska popolna, da vsakdo, ki drži pero v rokah, sme prosto izražati svoje mnenje, če tudi obrača na smešno stran nazore svojih nasprotnikov; in v tem slučaju sem jaz nedolžen, Vi me morate oprostiti; — ali pa je pravično, da se jeden način mišljenja postavi nad vse druge, vsakdo se mu mora klanjati in ga

v boljše prihodnost, v krepki duševni razvoj vsega slovenskega naroda.

K sklepu naj spregovorim tudi o raznem sumničenju, s katerim se oporeka konservativcem zaradi šole. Pogostoma se sliši, vi hočete z vašo versko šolo sploh omejiti ljudsko omiko, vi bočete sploh znižati ljudski pouk. Temu oporekam najodločneje. Mi hočemo, da se s poukom vzgojuje naša mladina. Ako hoče pouk doseči svoj smoter, morajo vsi predmeti pouka strinjati se z načeli pozitivne vere. Kaj pogostoma se sliši v naši Avstriji od nasprotnikov verske šole, da leta 1866. zmagali so Pruski šolmeštri! Morda, a znati je treba, da Prusija ima konfesijonelno šolo danes, kakor pred 30. leti! „Joj,“ vpijejo, „če bo šola zopet konfesijonelna v Avstriji, potem bo ljudstvo zopet zapadlo v temo.“ Kako to, da le v Avstriji bi morala biti tema zaradi verske šole! Goethe, gotovo avtoriteta za naše nasprotnike, sam pravi: Naj duševna naobrazba še toliko napreduje, naj se naravoznanstvo še bolje razvija in človeški duh kolikor hoče vzdiguje, nikdar ne bo presežal visokosti in pravne kulture krščanstva. In francoski državnik, protestant Gyzot pravi: Duševni in moralni razvoj Evrope sloni do celega na podlagi krščanstva. Krščanstvo oziroma krščanska vera je podlaga in na tej hočemo mi katoliški stariši, da se naša mladina nam vzgojuje, ker po besedah Gyzota samega imamo najsigurnije zagotovilo za uspešni ljudski pouk prav na podlagi krščanske vere. Iz teh prepričevalnih vzrokov zahtevamo katoliški stariši versko šolo, ne na ljubo častiti duhovščini, ampak na ljubo in v blagor našega naraščaja narodnega.

Sicer pa naj k sklepu podam še sledečo priliko. Ko je sveti cerkveni oče Zlatoust sprehajal se v Carjigradu, zagleda skupino ljudi in med temi neko revno mater s svojim detetom v naročju. Imenitna bogata gospa, ki ni imela otrok, zagleda v naročju vboge žene silno lepo dete in takoj ponuja materi, da naj ji dete prepusti, da ga bo za svoje vzela in srečno in bogato bo njeno dete. Mati vzlic veliki revščini se ni mogla odločiti in celó vbogo dete stiskalo se je k materi in zrla plaho v tujo krasno gospo. Tako je tudi z našo deco. Mi katoliški stariši, oziroma naši otroci, nočemo ločiti se od skrbne naše duševne matere, naše sv. vere, oziroma naše katoliške cerkve, katera nam je dosedaj, ko se naš ubogi narod ni zavedal in tako tudi sedaj vedno bila ljuba mati, ki je nam ohranila blagor verske blaginje, pa tudi vedno gojila mili nam materinski jezik. Ona nas ni zapustila in tudi nikdar ne bo zapustila našega naroda, kateremu je in bo vedno blažila um in srce in kakor stražarica naše svete vere bo tudi vedno zvesta stražarica milega nam materinskega jezika. Saj prav naj večji domo-in rodoljubi so pohajali iz vrste mož, ki so posvetili svoje življenje v blagor vernega slovenskega ljudstva kot duhovniki katoliške cerkve. In koliko veleumov nam ni dala prav katoliška cerkev. Ona naj sodeluje pri vzgoji naše mladine in dobro bo za nas,

ker svesti si smemo biti, da ne bo nikak vihar zamogel popihati raz zemljo poštenega slovenskega naroda, ki se bo, ker veren in Bogu vdan, krepko razvijal in napredoval, saj ima od Boga obilo duševnih darov, kakor kaj lepo to opeva naš pesnik prvak slavni Val. Vodnik. Končam z besedami: V našem taboru je bodočnost osigurana! Mi hočemo pravočasno združeni s katoliki mogočne naše Avstrije zabraniti, da se nikdar ne obistinijo misli izražene v neki pesni Anastazija Zelenca, ki je označeval namene prostomislecev s tem, da pripoveduje, da je neki oratar našel v zemlji križ in meč. In oratar ni poznal, kajate te dve orodji ter prašal najstarejšega vaščana, ki pravi: spominjam se, ko sem bil mladenič, da je nek starček pripovedoval, da je od svojega deda slišal praviti o križu. Do tega ne sme nikdar priti mej našim poštenim narodom, kateremu hočemo ohraniti, kar mu je najdražjega, to je sv. vero in mili materinski naš jezik! (Živahna pohvala.) (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. marca.

Notranje dežele.

Poljaki in levica. V poljskem klubu je načelnik vitez Javorski naznanil, da se on ni pogajal z nobenim desničkim klubom o gališki zemljiški odvezi, ki ni nobeno darilo za Galicijo. Nato se je klub razgovarjal o razmeri z desnico, toda sklepi so tajni. Omenili smo že, da so levičarji Poljakom obljubili pomoč. To govorico potrjuje tudi „N. Fr. Pr.“: „Razpad na desnici se bliža. V zadnji seji poljskega kluba je načelnik vitez Javorski izjavil, da se Czerkavski pogaja z nemškimi konservativci o zemljiški odvezi. Ker pa je malo upanja, da bi jih pridobil, naglašali so nekateri člani poljskega kluba, naj bi stopili v dotiko z levičarji. Ker pa poljski klub sam tega ne more doseči, naj bi vlada posredovala.“ Poljaki torej še niso sklenili zveze z levico, temveč so se čuli le posamezni glasovi v tem smislu. Pač pa želi levica, da bi na ta način razrušila sedanjo večino s pomočjo Poljakov.

Ogerska. Zbornica poslancev je potrdila domobransko postavbo in računski zaključek za l. 1888. Še sedaj ni položaj jasen; proti koncu tedna utegne biti kriza končana. Delavska stranka je imela te dni shod ter sklenila: „Shod izjavlja, da je od vlade predloženi postavni načrt o nedeljskem počitku nezadosten, in zahteva, naj se popolnoma prepove nedeljsko delo, ako ni nujno potrebno.“ O ministerskem predsedniku še vedno ugibljejo. Szapary bi namreč kot ministerski predsednik še rad obdržal ministerstvo notranjih stvari, ki vodi ves državni stroj. Toda nekateri tovariši mu ugovarjajo, ker mima toliko zmožnosti, da bi mogel pokazati svojo veljavo tudi ministroma Szilagyju in Barossu. Grof Csáki bil bi bolj všeč kroni, toda on je odbil čast vsled slabega zdravja. Tisza nekda ne bode še zapustil političnega polja, temveč osnoval novo stranko.

Vnanje države.

Srbija. Poroča se iz Belegagrada: Zopet se javljajo različna mnenja o imenovanju državnega zbora, kar utegne vsekako prouzročiti vladno krizo. Kakor poroča še nezagotovljeno poročilo iz Belegrada, hočejo bajé ministri odpovedati se ministerstvu.

Bolgarija. Preiskavna komisija si prizadeva po želji ministerskega predsednika Stambulova, kakor hitro mogoče preiskati Paničevo zaroto. Stvar sama utegne priti pred sodišče v teku tega tedna. Vse pričakuje z veliko radovednostjo dné, ko se bodo na Paničevo zaroto odkrili vplivi vnanjih držav, katere taji posebno Rusija. — Mnogo častnikov izbrisali so iz zapisnika aktivne armade ter jih pripisali k rezervi. To bode malo pomagalo! — V Sofiji menijo, turška vlada bo povodom koraka Vulkovića vzela nekaj podrobnostij v poštev, a za priznanje princevo ne bode storila pri evropskih državah potrebnega koraka. Časniki priobčujejo članke, v katerih se zahteva od vlade, naj si na vso moč prizadeva, končati sedanji položaj. „Plovdiv“ pa trdi: „Izid vprašanja o utrjeni Bolgariji zavisi samo od razglasenja popolne neodvisnosti.“ — Dne 10. t. m. se poroča iz Carjigrada o vseh Vulkovića pri turški vladi za priznanje princa Ferdinanda za kneza bolgarskega, da še ni nič znanega.

Rim. Nadškof O'Callaghan je poročal v „Società per gli studi biblici“, da so našli v Damasku star rokopis sv. pisma, pisan v grškem jeziku. Omenjeni rokopis obseza skoro vso staro in novo zavezo. Ta rokopis je morebiti kakor Sinaiticus rokopis sv. pisma, ki so ga spisavali na povelje cesarja Konstantina. — „Capitan Fracassa“ piše: Sv. oče Leon XIII. je poročil v Berlinu, da bo berlinsko konferenco podpiral z vsem svojim vplivom ter prosi nemško vlado, naj mu vsak dan poroča o posvetovanjih in sklepih berlinske konference.

Italija. Dne 10. t. m. je prišlo do hudega prepira med ministerskim predsednikom Crispijem in irredentovcem Imbrianijem. Imbriani je interpeloval Crispija, čemu se je razpustil občinski svet mesta Terni radi Oberdankove slavnosti ter ga ostro ošteval. Ko mu je na to Crispi krepko in rezko odgovoril, skočil je Imbriani kvišku in kričal, da se Crispi šali z zbornico in ljudstvom. Na to udari Crispi ob mizo ter pravi, da hoče stopiti iz ministerstva, ako se mu ne zadosti prizadejano razžaljenje. Ako pomislimo, da se je zbornični predsednik Biancheri v zbornici potezal za irredentovca Imbrianija proti ministerskemu predsedniku Crispiju, nam pač ni treba komentarja za ta dogodek. Biancheri hoče odložiti predsedništvo, kakor se poroča iz Rima 10. t. m. Crispi je prosil zbornico, da ne sprejme odpovedi Biancherijeve.

Francija. Iz Pariza se poroča 10. t. m. to-le: Pri včerajšnjih postavodajnih volitvah so bili izvoljeni: V okraji Gien: Loveau, čegar volitev se je ovrгла, s 7633 glasovi proti republikancu Portalisu, ki je dobil 7224 glasov; v okraji Chignon konservativec Delahaye, čegar volitev so imenovali za neveljavno, s 12.036 glasovi proti republikancu Joubertu, na katerega je prišlo 10.831 glasov; v okraji Loches konservativec Muller s 8499 glasovi proti republikancu Deloncle, ki je dobil 8351 glasov; v okraji Fontenay-le Comte republikanec Guillemet s 9004 glasovi proti konservativcu Saubouraudu, ki je prejel 8576 glasov; v Toulousu, prvi volilni okraj, kjer je šlo za dopolnilno volitev namesto ministra Constansa je dobil radikalni socialista Leygue 5292, oportunist Resseguir 2701, konservativec Dadermer 2277, boulanžist Susini 3255 glasov. v drugem volilnem okraji: konservativec Labat 5124, radikalni socialista, čegar volitev je bila ovržena, 4396 glasov in oportunist Sirven 4058 glasov. V teh dveh volilnih okrajih bode treba torej ožjih volitev. — „Temps“ poroča: Zastopniki Francije pri berlinski konferenci sta senatorja: Jules Simon in Tolain, poslanec Burdeau, gorski inženir in jeden delavec-

spoštovati; in v tem slučaju, ker sem razžalil verske članke katoličanov, ker sem silovito napal bogočastje, sem se močno zadolžil in nisem vreden nikakega usmiljenja. Nič ne more olepšati mojega hudodelstva, in slednjič, ker se ne kesam zaradi nobene vrste, niti zaradi kake besede svojih člankov, odbijam zmanjševalne okoliščine.

Nazadnje, — če je verjetno, kar mi je pravil neki porotnik, — je ta premislek provzročil moje oproščenje: Poslužil sem se pri svojem nagovoru na porotnike prav živih besedij, pokazal sem se besnega protiklerikalca. Predsednik in udje sodišča večkrat niso mogli zatreti svoje nevolje. Ko so bili porotniki torej v posvetovalni dvorani, so si rekli:

„Gotovo, članki tega mladega človeka zaslužijo grajo in kazen: pa opraviti imamo s prenapetnežem, trebalo bi ga le ostro posvariti. Če bi n. pr. mi vedeli, da mu bo knjižura dala tri ali šest mesecev zapora, bi rekli, da je kriv. Pa državna oblast tirja od nas, da je kaznovan po postavi, ki ukazuje do pet let ječe. Mi porotniki ne odmerjamo kazni, nam je samo izreči, ali je toženec kriv, ali ne; sodišče vsled našega izreka določi mero kazni, kakor se mu zdi koristno. No, kakor nam je bilo mogoče videti, sodišče namerja najhujše zoper tega mladega moža, in, če ga izrečemo za kaznjivega, ne bo ušel trem ali štirim letom ječe. In to bi bilo preveč.“

Zato so porotniki, če tudi v večini prepričani, da sem kriv, izrekli se za moje oproščenje.

To Vam je bilo torej zmagoslavje moje brezbožnosti, in pariški prostomisleci niso skoparili s svojimi pohvalami.

Nadalje je tudi vredno povedati, da moja pravda je bila le vladni preobrat. V tej dobi so republikanci prišli ravno k popolni moči. Grévy je bil izvoljen za predsednika začetkom leta. Varuh pečatov, ki me je ukazal preganjati, je bil Le Royer, sedaj predsednik senata; ni bila torej dolžnost do vere (ta ga je malo zanimala), da me je pravosodni minister izročil porotnikom. Namerjalo se je to:

Tisti čas je bilo treba vladi obsoditi Pavla de Cassagnaca, ki se je na čelu konservativnega tiska kazal posebno gorečega napadnika na republiko. Poslanec-časnikar je imel priti pred ravno tiste porotnike, v ravno tistem zasedanju, nekoliko dnij za menoj. Varuh pečatov je torej mislil pokazati spretnost, če se stavi pred sodišče doslej neznan knjižurnik, in to vsled javne zatožbe voditelja zemlje.

Jaz sem bil izdan za žrtvo. Ko bi bila izrečena ostra obsodba zoper mene, bi bil rekel namestnik varuha pečatov: „Vi ste udarili siloviteža naše stranke; ne morete zdaj drugače, nego da udarite tudi konservativca, od katerega vlada že predolgo časa prenaša silovitosti.“

Izrek seine-ske porote je odpihnili ta ministerski grad iz papirja. Le Royer-ova prekanjenost se je obrnila zoper njega. Ker je bil Leon Taxil oproščen

od porotnikov, je tembolj moral biti oproščen Pavel de Cassagnac. To se je tudi zgodilo.

Izpregovorim naj še besedo o knjižuri: „A bas la calotte!“ Njen predgovor je vzbudil posebno pozornost. Generalni odvetnik ga je dal prebrati pred porotniki. To Vam je bilo vzgledno pisanje. Opomnil sem svojega zapora v Mettray-u in vmešal v ta prizor Mgr. Guibert-a, ki je bil leta 1868 tourski nadškof. Res me je obiskal takrat v ječi duhovnik one škofije; pa kdo je bil, ne vém. Morda je bil veliki vikar, morda in najbrže kak priprost kurat. Dogodbe sem popisal natanko; pa oni, ki se je z menoj razgovarjal, nikakor ni bil Mgr. Guibert. Uvel sem ga v razgovor le zato, da bi bilo pripovedovanje bolj zabeljeno. Ker sem iz nečimurnosti zamenil osebo, smatram sedaj za dolžnost in čast, ponizati se, ko zopet resnično dejanje v veljavo postavim. Mgr. Guibert je umrl tako, da ni nikdar oporekal zoper mojo prostomiselsko laž; tem več vzroka za-mé, da, ko sem zopet postal kristijan, zadoščenje dām spominu pokojnega kardinala-nadškofa pariškega.

Za ostudno knjižuro, ki me je drugič pripeljala pred porotnike, je prišlo kmalu več drugih, vse s silovitimi naslovi. Vendar pa za slovstvo, kakoršnega sem se poprijel, ni bilo mogoče dobiti kakega izdajatelja. Prodaja mojih spisov je bila izključljivo v rokah tiskarjev in nekaterih velikih prodajalcev.

(Dalje sledi.)

socijalist. Simon zahteva sporazumenje francoskih zastopnikov o njih poslaništvu, ker sicer ne sprejme mandata.

Turčija. Turška vlada je vedno v večjih denarnih zadregah. Uradniki in vojaki ne dobivajo več plač, kar gotovo ne vzbuja veselja med vojaki. A to še ni vse. Izvirna misel, kako vojakom mezdo plačevati, prišla je v glavo guvernerju severne Albanije. Ukazal je 2500 novincem, ki so prinesli več ali manj denarja z doma, pobrati ves denar z obljubo, da jim vse to v malih zneskih povrne. Prekanjen lisjak vsekako je guverner albanski. A novincem je bore malo ustregel s to naredbo; isto tako razširila se je nezadovoljnost med priprostim ljudstvom, kupčevalci in obrtniki. — „Pol. Corr.“ poroča, da je turška vlada zadnje dni spoznala mišljenje evropskih držav o priznanji prince Ferdinanda za kneza bolgarskega. Vse države trdijo, da je težavno rešiti bolgarsko vprašanje, kolikor je v to vprašanje vpleteno priznanje prinčev in da ni nobena država voljna nakopavati si na glavo take prekucije. Veliki vezir je pričakoval baje avstrijsko-ogerske pomoči, za katero je prosila bolgarska vlada. A baron Calice je le omenjal stališče avstrijsko-ogerske države, kakor je je večkrat grof Kaluoky razpravljaj. Sploh imajo v Carigradu korak bolgarske vlade za prenagljen in z mikakim dogodkom sedanjega časa opravičen. Zarota Paničeva ne more dati povoda za priznanje kneževstva, ker zarote se bodo po priznanji ravno tako lahko koval, kakor se sedaj. Sicer se pa misli, da Bolgarija ne popusti modrosti v državnih zadevah, če ji tudi države v tem položaju ne bodo pomagale.

Anglija. M. Parnell je predložil v zbornici predlog, kako naj bi se vravnale zemljiške razmere na Irskem. Glavne določbe tega predloga so: Ako najemuik zboljša zemljišče s svojimi sredstvi, ne plača najemščine; okrajna sodišča imajo pravico določiti, kateri najemniki se morajo izgnati, zaostalo najemščino zmanjšati ali popolnoma odpustiti in na mesto izgnanih najemnikov druge določiti; prepire naj sodi, po Parnellovem predlogu, izbrano sodišče. — Zbornica poslancev je zavrgla s 339 glasovi proti 268 glasom Gladstonov amandement, ki se tiče poročila Parnellove komisije.

Izvirni dopisi.

Iz košanske doline, 10. marca. Včerajšnji dan prišel je k nam gosp. Gustav Pirc, tajnik c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani, predavat o strupeni rosi ali peronosperi. Zbrala se je po poludanski službi božji v prostorih gosp. poštarja Pupisa tako ogromna množica pouka željnih kmetovalcev, da je prostorna soba bila skoraj pretesna in preozka.

V poljudnem, vsestransko temeljitem, nad eno uro trajajočem govoru je gospod govornik zbranemu občinstvu opisaval in razlagal trtno bolezen peronospero. Zlastno mu zgovernostjo povedal nam je, da z ameriškimi trtami, ki so jih jeli ljudje uvažati zoper trtno uš, zanesla se je v deželo tudi strupena rosa, ki je nalezljiva trtna bolezen.

Kedar trta ozeleni, padajo na perje majhne glivice, ki se dajo le s povekševalnim steklom razločiti, listje začne gniti, kmalu zapazimo na spodnji listovi strani belkasto-sive pike.

Čim bolj se toplo vreme menja z mokroto, za solncem dež in nasprotno, tem bolj se širi na trtah ta bolezen. Konečni rezultat je ta, da perje popolnem odpade. Ker pa iz listja prihaja škrop (šterka) in iz nje sladkor, umevno je samo ob sebi, da po odpalem perji manjkata glavna faktorja grozdja, in tako postane — trdo in kislo, ko ne dozori. Ta bolezen trtna gré pa še dalje v les, in ako se peronospera leto za letom ponavlja, postane les droben in počasi se trta posuši.

Škoda, ki jo nam provzroča strupena ta rosa, je dvojna: prinese nam slabo vinsko letino, po drugi strani nam pokonča vinograde.

Trebalo je bilo iznajti ono sredstvo, ki bi varovalo trte te nalezljive bolezni, in res, na Francoskem jeli so rabiti modro galico ali žvepleno-kisleni baker kot lek proti peronosperi.

Gosp. tajnik nas je tudi poučil, kako narediti tekočino, pripravno v škropljenje. Vlije se jeden hektoliter vode v kak čeber ali pa tudi v sod, notri denemo 1½ kilogr. te modre galice, sli še boljše je, da jo obesimo v kaki vrečici tako, da je njena polovica v vodi, druga polovica zunaj vode pa hitro srka vodo vase in se tem hitreje razkroji. — Sedaj manjka le še toliko apna pridejati, kakor je galice, da ji odvzame kislino in sredstvo imamo tu zoper trtno bolezen.

S to modro galico škropi se, kedar že trta od-evete; sevda je cvetenje trt odvisno od lege vinogradov in temperature dotičnega kraja. Po preteku štirih tednov se zopet v drugo škropi, na pr. ako smo koncem junija škropili, se v drugo konec julija,

če se pa bolezen še grozdja loti, se lahko še v tretje škropi trte.

V pomoč pri škropljenju služijo nam nalašč izumljene škropilnice, bakrene in železne. Prednost pa imajo prve pred drugimi, ker se njih rja ne loti, med tem, ko železne v par letih pokvari tako, da niso več za rabo.

C. kr. kmetijska družba naročila jih je 100, skoraj vse bakrene. Po obljubi gosp. tajnika dobi eno škropilnico košanska dolina zastoj radi revnih kmetov.

Te škropilnice so prav praktično napravljene, v kratkem času in z malim trudom škropi se cel vinograd. Moč njena je tako intenzivna, da kaka dva sežna v daljavo škropi, kvišku se pa njena moč skoraj podvoji, kar posebno dobro služi pri škropljenju trt na visokih latnikih.

Da bi se revni posestniki ne vjeli na limanice nekaterim sleparskim trgovcem, ki prodajajo zeleno galico za modro, je pripravljena c. kr. kmetijska družba kmetovalcem, ki so na dobrem glasu in zraven ubožni, poslati ali dati modre galice, plačali jo bodo po prodaji vina, ako pa kaka posebna uima, toča, slana itd. uniči grozdje, ne bode terjala nič plačila od njih.

Konečno je še par besedi izpregovoril gospod potovalni učitelj o sadjereji, priporočal zatiranje in pokončevanje raznih mrčesov in njihovih škodljivih zaleg.

Reči moram, da je ljudstvo jako pazno sledilo govorniku, nad eno uro dolgo predavanje ni bilo zanj predolgočasno, kajti gospod govornik ima zdrav humor, da na pravem mestu pritakne vmes kako šaljkvo, govor njegov, smem reči, bil je utile cum dulci.

Kmetovalci, sezite tedaj brzo po modri galici, pokažite praktično, da razumete včerajšnji pouk. Kdor bode ravnal po nasvetu gosp. govornika, ne bode se kesal.

Z Murskega polja, 11. marca. (Naša železnica.) Na Kranjskem Vas sicer zdaj bolj zanima dolenska in kamniška železnica, kakor naša, ki se gradi iz Radgone v Ljutomer; vendar marsikomu utegne biti itak všeč, če izve, kako napreduje delo pri naši železnici.

Po dolgoletnem pripravljanju in pogajanju in vsled velikih denarnih pomočkov, ki so jih obljubili deželni zbor, ljutomerski in gorenje-radgonski okraj, ljutomerska občina in mnogi zasebniki, začelo se je delo na tej progi 26. novembra lanskega leta. Ker je bila zima jako ugodna za taka dela, skoro vedno brez snega, je zdaj navažanje zemlje po celi progi dokončano; tudi kamenje, pragi in šine so že na svojem mestu, in največji predmet cele proge, most čez Muro pri Radgoni, se zdaj urno stavi, tako, da bode do majnika tudi izgotovljen.

Neki inženér se je bajé izjavil: „Ko bode most čez Muro postavljen, vzeli bomo metle in po murskem polju pomeli, šine položili in se v Ljutomer peljali.“ Čeravno tako hitro ne bode šlo, vendar bo delo po ravnem murskem polju res le igrača, in zato se nadejamo, da se bomo konci avgusta ali vsaj v septembru že po železnici v Ljutomer vozili.

Ljutomerčani se železnice jako veselijo in so zánjo tudi veliko žrtvovali, pa se nadejajo, da bode sčasoma okraj te troške zopet povrnene dobil po živahnejši kupčiji z vinom, žitom, sadjem in živino. To so namreč tukaj glavni pridelki, ki se prodajajo, a do zdaj je bila kupčija s temi rečmi jako slaba, ker ni bilo kupcev, ki bi ceno ponujali, ampak večinoma so imeli nekateri kupci tukaj svoje pre-kupce, ki so dobro blago za slepo ceno kupovali, ali pa je moral gospodar sam blago v Radgono na prodaj voziti. Znaprej bodo trgovci sami laglje prišli v naše kraje, in še to: če bode več kupcev, bode tudi cena boljša. To se najbolj opaža pri kupčiji z vinom. V krajih pri železnicah prodajajo zdaj na pol slabše vino, kakor je ljutomersko, ravno tako drago, kakor Ljutomerčanje, ker v tiste kraje trgovci lahko pridejo in vino lahko na železnico spravijo.

Vémo sicer, da bode z železnico tudi marsikaj slabega prišlo v naše kraje, pred vsem bržčas še več nemškutarije, ker bomo z Gradcem v ožjo dotiko prišli; vendar se ne ustrašimo, dokler bode naše ljudstvo značajno in verno, kakor do zdaj; večja nevarnost za nas pa bi prišla tedaj, če bi se ljudstvo popačilo, na kar se tudi dela z veliko silo in zvijačo. Proti temu pa imajo narodni probujeni možje sveto nalogo, da ljudstvo popačenja branijo in se za njegove verske in narodne pravice vojskujejo.

Dnevne novice.

(Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem.) Kakor smo že sporočili, ustanovili so si koroški Slovenci dne 5. t. m. društvo, ki utegne biti zánje vevlačnega pomena, ako bodo vsi zavedni narodnjaki storili svojo dolžnost. Sošlo se je okolu sto mož, od teh nad 80 posestnikov iz podjunske, rožne, ziljske doline in celovške okolice. Zborovanju je predsedoval g. deželni poslanec Gregor Einspieler. Pravila so bila z malimi premembami potrjena; namen društvu je: Med koroškimi Slovenci ohraniti živo katoliško vero, poučevati jih v verskih, političnih, narodnih in gospodarskih zadevah, braniti njih narodne in državljanske pravice po geslu „vse za vero, dom, cesarja“ ter skrbeti za gospodarski pouk in napredek. Pri prosti zabavi je bilo več navdušenih govorov, v katerih so govorniki naglašali, da smejo koroški Slovenci pričakovati boljše prihodnosti. Novemu društvu želimo najboljši uspeh.

(Velečastiti gosp. dr. Fr. S. na Dunaji) podaril je „Podpornemu društvu za slovenske velikosolce na Dunaji“ pet goldinarjev! Srčna mu bodi hvala!

(Umrli) je včeraj č. g. Ivan Nemanjič, župnik v Št. Ožbaltu. Rojen je bil ranjki v Metliki dne 9. septembra 1856 in v mašnika posvečen 24. julija 1882. Pogreb bode jutri. R. I. P.

(Kanonično vmesčen) je bil danes na faro Rudnik č. g. Gregor Šlibar, dosedaj kapelan v Polji, ter je novo službo takoj nastopil.

(V budgetnem odseku državnega zbora) je minoli petek odgovoril pravosodni minister na resolucijo dr. Kokoschinegga, da ne more dati določene odgovora gledé na premeščenje okrožnega sodišča v Celje, ker vlada zadnji čas ni dobila nobene take prošnje. Ako bode došla taka prošnja, bode se vlada ná-njo ozirala. Poslanec Bareuther je zahteval, da kmalu pride na vrsto kazenski zakon, in se pritožil o konfiskacijah mnogih listov, ki niso hvalili češko-nemške sprave. Dr. Menger je nasvetoval resolucijo, da več okrajnih sodnikov pride v sedmi plačilni razred. Dr. Tonkli se je pritožil, da tržaško nadsodišče dela in odpošilja odloke le v italijanskem in nemškem jeziku tudi v onih slučajih, ako se je pravda pri prvi inštanci vršila v slovenščini. Ker pa je več slovenščine zmožnih svetovalec, naj bi se ta nedostatek odpravil. Dalje dr. Tonkli priporoča samostojno okrajno sodišče za 35.000 Slovencev v goriški okolici. V soboto je v budgetnem odseku naznanil ministerski svetovalec Pichs, da namerava vlada napraviti na otoku Krku naselbino kaznjencev. Dalje je bila potrjena predloga o novem vseučiliščnem poslopji v Gradci. Naučni minister je odgovoril, da vprašanje o razdelitvi bogoslovskega oddelka na vseučilišči ni še rešeno. Dr. Mežnik je priporočal češko vseučilišče na Moravskem. Društvo „Pro patria“ je vložilo prošnjo za italijansko vseučilišče v Trstu. Prošnja se je izročila vladi.

(Iz Ustij) na Vipavskem se nam poroča, da je v nedeljo 9. t. m. po noči ob enajsti uri nastal ogenj v nekem hlevu. Kako se je zažgalo, ne vemo. Ljudje so že spali in zapazili požar, ko je bil že ves hlev v ognju. Iz bližnje hiše so se domači komaj oteli. Obleko, hišno opravo, živež itd. prepustiti so morali plamenu, ki se je naglo razširjeval po hišnem poslopji. Urno so pritisnili sosede, in njihovemu trudu se je posrečilo, da so omejili požar. Sreča velika, da je bilo vreme mirno. Naj bi bila taka burja, kakor je nastala na jutro, bil bi ves napor brezuspešen. Pogorelec bil je zavarovan pri banki Slaviji.

(Iz zapuščine) dne 4. t. m. umrlega g. Leopolda Čuka bodo dobili: deško sirotišče 12.620 gld., nemški „schulverein“ za otroški vrtec v Ljubljani 5000 gld., Lichtenthurnov dekliški zavod, ljubljanski mestni ubožni zaklad; frančiškanska cerkev in revni rekonvalescentje tukajšnje bolnišnice po 2000 gld., katoliško društvo rokodelskih pomočnikov 1000 gld., dekliško zavetišče, otroška oskrbovalnica, Elizabetišče in cerkev na Rožniku po 500 gld., dijaška in ljudska kuhinja 200 gld., ustanova za reveže v Idriji 8000 goldinarjev.

(Nesreča.) Dne 7. t. m. je kočar J. Podlipnik v Št. Jurji pri Kranji obrezaval hrastje ter pal tako nesrečno z drevesa, da je drugi dan umrl.

(V Mariboru) je prišlo 40 mladeničev k vojaškemu naboru; potrdili so jih 14.

(Vabilo na VIII. redno zborovanje) ak. društ. „Triglav“, ki se bode vršilo dne 13. marca s sle-

dečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Predlog odborov. 3. Kritika g. stud. iur. Tominšek-a o predavanji „Slovenščina in nje raba v govoru in pisavi“. 4. Predavanje g. stud. iur. Mohoriča: „Cr-tice iz veliko šolskega življenja“. 5. Slučajnosti. — Lokal: Hotel „gold. Ross“, Mariahilf. Začetek ob 8. uri. Slovanski gostje dobro došli!

Raznoterosti.

— Morski volkovi. Na poti iz Avstralije nazaj na Angleško je skočil popotnik, ker se mu je v glavi zmešalo, iz ladije „Viktorija“ v morje med Adnom in Colombom. Kmalu so ustavili la-dijo in 13 mornarjev poskakalo je v čoln in vže so odvezali vrvi in se jeli spuščati ob ladiji na morskó površje, kar zdrsné spreduja vrv iz škripea. Čoln se zasúče in 13 morščakov je padlo v morske valove. Na ladiji zavládal je strah in vznemirjenje, kaiti vsem je bilo znano, da je ravno tu mnogo morskih volkov. Spustili so drugi čoln z možmi na morje in sicer srečno. Splošen strah in groza je pa obšla vse, ko so videli morske volkove žróče duhobolnega potnika in dva mornarja. Drugih najdajst pomorščakov so srečno oteli groznim žrelom.

— Misijonarje v Malo Azijo namerava kardinal Manning poslati in sicer zato, da bodo držali ravnotežje protestantskim in angličanskim misijonarjem, ki trosijo svoje krive nauke posebno v Armeniji. S posredovanjem katoliških misijonarjev dohajale bodo tudi vsekako zanesljive vesti o ar-menskih razmerah.

— Četo katoliških Indijancev je sprejel v avdijenci sv. Oče Leon XIII. dné 3. t. m. v Va-tikanu. Ti rdečkožci s pestro barvanimi obrazi no-sijo rdeče ali druge svetlobarvne hlače in se zavijajo v pestre prtové. Sv. Oče sredi prekrasno nakičenih cerkvenih dostojanstvenikov je šel skozi vrste nama-zanih rdečkožcev. Njih kakor od medi vltiti obrazi, ki niso le popolnoma goli, temveč tudi brez zazna-movalnih obraznih črt in potez, niso pričali o vtisib, katerega je napravila navzočnost sv. Očeta sredi sijajnega spremstva.

— Obleka iz samih slik. Take obleke skoro gotovo ni imela še nobena nevesta, kakor jo ima neka zaročenka v Peterburgu. Njeno ime je Naja; njen oče, slikar Morosov, je v Peterburgu zelo priljubljena oseba. Njegovi prijatelji in tovariši naslikali so prav ukusno na svilenó obleko njegove hčerke alegorične slike, katere so tudi z umetniškega stališča velike vrednosti.

— Število prebivalstva v Rimu se krči. Po statistiki pisana poročila pravijo, da je v Rimu 4000 praznih hiš, v katerih bi imelo 20.000 ljudi stanovanja. Ta števila kažejo, kako se je zmanjšalo število prebivalstva v Rimu po krizi, kajti v treh letih sozidalo se je le 20 hiš.

— Sneg v Rimu. Dné 2. t. m. je padel sneg po treh letih zopet enkrat. Pač so ga gledali z de-belimi očmi, in sicer tembolj, ker je bil pretekli mesec jako lep. Vsekako je napravil sneg tamoš-njemu cvetočemu drevju in vrtovom izdatno škodo.

— Šest ljudi izgorelo. Na Nemškem v Weissenfelsu unela se je dné 4. t. m. hiša ter do tál vsa pogorela. Oče, mati in štirje otroci niso mogli iz goreče hiše. Gasilci so še čuli proseč glas: „Rešite vsaj otroke!“ Na to se hiša sesuje in zagrebe v goreče razvaline nesrečno družino. Najstarejši otrok je imel 13 let, najmlajši le 5 mesecev.

— Jeleni za Kavkaz. Neki veliki knez ruski je kupil 50 jelenov od nekega magnata blizu Požuna na Ogerskem. V osmih vagonih jih bodo prepeljali z Dunaja v Odeso, od tu do Batuma pa v treh ladjah. Tukaj jih bodo deli zopet v vagone, v katerih se bodo peljali v Berjom v Kavkazu, kjer jih bodo izpustili v tamošnje lovske kraje.

Telegrami.

Budimpešta, 12. marca. „Lloyd“ poroča, da bode ostavka Tiszovega ministerstva uradno jutri naznanjena; novo ministerstvo se bode predstavilo zbornici v soboto ali ponedeljek.

Madrid, 11. marca. Nadvojvoda Karol Štefan, brat španske kraljice, prišel je včeraj iz Gibraltarja v Malago. Nadvojvoda pride jutri v Madrid.

Lisabon, 12. marca. Povodom vpeljave nove municipalne komisije hotel se je pred-sednik bivšega razpuščenega sveta ustavljati vladni odločbi ter je rekel, da se bode le sili umaknil. Ko je zapustil mestno hišo, po-zdravljala ga je množica. Vlada je storila potrebne korake in vzdržala red.

Atene, 11. marca. Blizu Elasone so raz-pršile turške čete po trdem boji roparsko druhal, šest roparjev ubili in dva vjeli. Turki so zgubili dvajset mož.

Atene, 12. marca. Krečanski ubežniki silno agitujejo. Posebni odbori so jim obljubi-bili orožje in streljivo, da napadejo Kreto.

Umrli so:

9. marca. Alojzija Rozman, mestna uboga, 81 let, Gra-dišče 11, marasmus. — Jovana Kosec, gostija, 76 let, Flori-janske ulice 40, marasmus.

10. marca. Marija Lunder, kuharica, 51 let, Kravja dolina, št. 11, carcinoma uteri. — Marija Rasp, posestnikova hči, 16 let, Kolodvorske ulice 5, otrpnenje srca.

11. marca. Feliks Magoliš, krojač, 59 let, Rimska cesta 1, jetika.

V bolnišnici:

10. marca. Fran Šmergut, delavec, 27 let, oedema pul-monja.

Tuji.

9. marca.

Pri **Slonu**: Oberländer, Goldhammer, trgovca in Wize-man, potovalec, z Dunaja. — Hohman iz Radoljice. — Manns-bart, c. in kr. stotnik, iz Celja. — Fischer, notar iz Mokro-noga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.	746.7	—3.8	sl. vzh.	jasno	
2. u. pop.	745.5	7.6	sl. sevzh.	"	0.60
9. u. zveč.	745.7	0.8	sr. vzh.	"	
Srednja temperatura 1.5° za 1.3° nad normalom.					

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. marca.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh porojen, kgr.	— 68
Rež,	5 50	Surovo maslo,	1 —
Ječmen,	5 16	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 83	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5 16	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso,	5 —	Telečje	— 56
Koruza,	5 10	Svinjsko	— 60
Krompir,	3 57	Koštrunovo	— 36
Leča,	10 —	Pišance	— 75
Grah,	9 —	Golob	— 25
Fizol,	9 —	Seno, 100 kgr.	2 23
Maslo, kgr.	1 05	Slama,	2 23
Mast,	— 68	Drva trda, 4 mtr.	7 20
Špeh svež,	— 60	" mehka,	5 20

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

12. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gl.	10	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16 %	88	"	20	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	"	95	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	15	"
Akcije avstr.-ogerske banke	934	"	—	"
Kreditne akcije	315	"	25	"
London	119	"	35	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	43 1/2	"
Cesaraki cekini	5	"	61	"
Nemške marke	58	"	40	"

Prošnja.

Podpisani prosim vse one, ki so po mojem posredovanji naročili blaga od firme Franc Jos. Hamaček v Pragi, pa ga še niso prejeli, naj se ná-me obrnejo, da nazaj dobé provizijo; tiste pa, ki mi še niso plačali provizije, uljudno prosim, naj mi jo pošljejo.

Gotthard Zupan,

agent v Šmarci pri Kamniku.

(1)

Slavjanski Agrenjev.

Ravnokar so izšle:

Russische Lieder aus dem Repertoire der russischen Sänger-Gesellschaft

Dimitri Slaviansky d'Agreneff,

Für Pianoforte und Gesang von Anton Satran.

Cena 1 gl. 20 kr., po pošti 1 gl. 25 kr.

(1)

J. GIONTINI v Ljubljani.

32

novih, močnih, trpežnih in lepo okovanih

VOZOV

različne velikosti v ceni od 37—45 gl. za voz ima na prodaj

Franc Walland

(2-1)

v Žužemberku.

Razprodaja.

Slavno občinstvo uljudno opozarjam, da sem prevzel M. Rössman-ovo

zalogo stekla

na Velikem trgu

ter razprodajam mnogo pod tovarniško ceno najrazličnejše steklo, porcelan, beloprsteno robo, svetilnice, slike, ogledala, podobe, léstence itd.

V obilo nakupovanje se priporočam odličnim spoštovanjem

P. Kajzel,

steklar na Starem trgu.

(3-1)

"Zum gold. Reichsapfel"

J. PSERHOFER-j

lekarna na Dunaji,

I., Singerstrasse šte. 15.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, zaslužijo po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici premnogo boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo. Že mnogo desetletij razširjene so te kroglice splošno, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Škatljica s 15 tacimi kroglicami stane 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gl. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gl. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, stane s poštnine prosto pošiljavo: zavoje kroglic 1 gl. 25 kr., 2 zavoja 2 gl. 30 kr., 3 zavoji 3 gl. 35 kr., 4 zavoji 4 gl. 40 kr., 5 zavojev 5 gl. 20 kr., 10 zavojev 9 gl. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne odpošlje.) — Prosi se, da se zahtevajo izrecno

Pserhoferjeve kričistilne kroglice in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovnem navodilu za rabo ime J. Pserhofer in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferjev. Lonček 40 kr. S frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. Steklenica 50 kr.

Američansko mazilo za protin 1 gl. 20 kr.

Prašek proti potenju nog škatljica 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo flakon 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice) proti sprijenemu želodcu, slabemu prebavljenju itd., steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek proti kašlju itd., škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, škatljica 2 gl.

Univerzalni obliž prof. Steudela, domače sredstvo proti ranam, oteklinam itd., lonček 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja, škatljica 1 gl.

Razven tu omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se predmeti, ki bi slučajno ne bili v zalogi, preskrbe na zahtevanje točno in cenó. — Pošiljave po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najbolj po poštnej nakaznici), je poštnina dosta nižja, nego pri pošiljavi s povzetjem. (12-2)